

НАУКОВИЙ ВІСНИК
Ужгородського Університету

серія
МЕДИЦИНА

випуск 23

2004

45	СТАБІЛІЗАЦІЯ ЙОДУ В ПРОДУКТАХ ХАРЧУВАННЯ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ ЙОДДЕФІЦІТНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ Рудавська Г.Б., Метельська Н.С., Голуб Б.О.	103
47	РОЗПОВСЮДЖЕНІСТЬ, СТРУКТУРА І КОРЕКЦІЯ НЕВРОТИЧНИХ ПОВ'язаних зі СТРЕСОМ РОЗЛАДІВ У ДІТЕЙ Седнєв В.В.	105
50	ЕРАДИКАЦІЯ HELICOBACTER PYLORI ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ РЕЦИДИВІВ КРОВОТЕЧ з ВАРИКОЗНО РОЗШИРЕНИХ ВЕН СТРАВОХОДУ ТА ШЛУНКА Сірчак Є.С., Москаль О.М., Варга Л.Л., Русин В.І., Архій Е.Й.	108
54	АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ІМУННОГО СТАТУСУ У ХВОРИХ НА РЕВМАТИЧНІ ІМУНОКОМПЛЕКСНІ ЗАХВОРЮВАННЯ Сміян С.І., Зарудна О.І.	111
59	СТАН МЕТАБОЛІЗМУ ОКСИДУ АЗОТУ ПРИ ХРОНІЧНОМУ ПІӨЛОНЕФРИТІ Терещенко Н.Л.	113
62	ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА ЕПІДЕМІОЛОГІЇ ЗАХВОРЮВАНЬ ЩИТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ В РІЗНИХ БІОГЕОХІМІЧНИХ ЗОНАХ ЗАКАРПАТТЯ Фабрі А. З., Крафчик О. М., Пічкар Й. І.	117
65	РІВЕНЬ СЕЛЕНУ І ВІТАМІНУ Е У КРОВІ ХВОРИХ НА АТЕРОСКЛЕРОЗ Філоненко М.В., Мушка Н.О., Береш Г.Б.	122
72	ІЗ ДОСВІДУ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ ІЗ ХРОНІЧНИМ ХОЛЕЦІСТИТОМ ТА ДИСКІНЕЗІЯМИ ЖОВЧОВИВІДНИХ ШЛЯХІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕНСИВНОГО ТОРФОЛІКУВАННЯ В УМОВАХ САНАТОРІЮ "СИНЯК" Швардак М.В., Городицька С.І., Гайнас Л.О., Дуло О.А.	124

ХІРУРГІЯ

74	МІКРОБІОЛОГІЧНА ІНДИФЕРЕНТНІСТЬ МОНОДІСПЕРСНОГО ПОРОШКУ САПФІРУ Блецкан Д.І., Трапезникова Л.В., Маркович В.П., Шарга Б.М., Тиндик Л. М.	128
79	ВИКОРИСТАННЯ НІФЕДІПІНУ ТА ГЕЛІЙ-НЕОНОВОГО ЛАЗЕРА В ЛІКУВАННІ ДІСТРОФІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ СІТКІВКИ Бора К.В., Височанська О.Ю., Оласюк О.І.	131
82	ДІАГНОСТИКА, ТА ХІРУРГІЧНЕ ЛІКУВАННЯ ВУЗЛОВОГО ЗОБУ Воронич М.В., Шеремет П.Ф., Шпряха Я.С., Криванич Д.В., Курах І.І., Шляхта Т.Я., Ганчин В.В., Рогач С.М., Йовбак Т.В.	134
85	ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ОБГРУНТУВАННЯ НОВОГО СПОСОБУ КОРЕКЦІЇ ПОСТРЕЗЕКЦІЙНОЇ ЛЕГЕНЕВОЇ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ ШЛЯХОМ ОБМежЕННЯ ПРИТОКУ КРОВІ ДО МАЛОГО КОЛА КРОВООБІГУ Герасимюк І.Є., Федонюк Я.І.	136
89	БІЛАТЕРАЛЬНІ СИНОВІАЛЬНІ КІСТИ ПОПЕРЕКОВОГО ВІДДІЛУ ХРЕБТА. КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК Кочіш Я., Вендше П., Пабл Л.	140
92	ПЕРИТУМОРАЛЬНИЙ НАБРЯК ГОЛОВНОГО МОЗКУ ТА ЙОГО НЕЙРОВІЗУАЛІЗАЦІЯ (огляд літератури) Маринець М.І., Смоланка В.І.	143
96	РЕЗУЛЬТАТИ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ ІЗ ГЕМОТАМПОНАДАМИ СЕЧОВОГО МІХУРА Поліщук М.Г., Дурач М.І., Коцар С.М.	146
99	ДОСВІД ЛІКУВАННЯ СТРИКТУР УРЕТРИ У ЧОЛОВІКІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ЕНДОСКОПІЧНИХ МЕТОДІВ Поліщук М.Г., Дурач М.І., Коцар С.М.	150
	ВПЛИВ ОЗОНОТЕРАПІЇ НА СТАН ПРОЦЕСІВ ПЕРЕКИСНОГО ОКИСЛЕННЯ ЛІПІДІВ ТА АНТИОКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ У ХВОРИХ ІЗ СИНДРОМОМ СТОПИ ДІАБЕТИКА Росул М.В., Пацкань Б.М., Курах А.В.	153

за шкалою астенії і порушені сну виявилися статистично недостовірними. На наш погляд, вказане пов'язано з тим, що повторне дослідження проводилося в кінці учбового року, коли явища астенії неминуче нарощають. Диссомнічні ж порушення ми розцінили як каузально пов'язані з астенічними. Так само, отримані дані свідчать про статистично значуще формування більш зрілих механізмів психологічного захисту у обстеженого контингенту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антропов Ю.В., Шевченко Ю.С. Психосоматические расстройства и патологические привычные действия у детей и подростков. М.: Изд-во Института Психотерапии, Изд-во НГМА, 2000. – 320 с.
2. Арбузова В.Н., Танигіна Г.Б., Прокуріна Т.Ю., Матааке Е.А., Кудь В.С., Міхановська Н.Г., Кукуруза А.В. Частота невротичних порушень у школярів та їх прогноз // VIII з'їзд невр., псих. та наркологів УРСР: Тези доп.- Ч.2.- Харків, 1990.- С.80-81.
3. Буторина Н.Е., Буторин Г.Г. Одаренные дети. Первые итоги психиатрического наблюдения // Соц. и клин. психиатрия. – 1996. - № 3.-С.25-28.
4. Гарбузов В.И. Детские неврозы (психологическая помощь родителей детям).- СПб: РЕСПЕКС, 1995.- 192 с.
5. Захаров А.И. Неврозы у детей и подростков. – М.: Медицина, 1988. – 320 с.
6. Исаев Д.Н. Роль современных психогенных и неблагоприятных социальных факторов в генезе психосоматических расстройств у детей // Обозрение психиатрии и медицинской психологии. – Л., 1991. – № 1. – С. 59-67.
7. Ковалев В.В. Психиатрия детского возраста. – М.: Медицина, 1995. – 601 с.
8. Крылов Д.Н. Психигигиена и ее роль в охране здоровья детей и подростков // Вестник Рос. АМН. – 1993. – №5. – С.28-33.
9. Подкорытов В.С. Основные направления работы по медико-социальной реабилитации детей и подростков с пограничными нервно-психическими заболеваниями // Український вісник психоневрології – 1995. – Т.3, вип.2, №6.-С.368-369.
10. Сердюк А.М., Горбань С.М., Волошин П.В., Кутько І.І. Стан і перспектива наукових досліджень у галузі психіатрії в Україні // Український вісник психоневрології – 1996. – Т.4, вип.2, №9.-С.14-19.

SUMMARY

PREVALENCE, STRUCTURE AND CORRECTION OF THE NEUROTIC FRUSTRATION CONNECTED TO STRESS AT CHILDREN
Sednev V.V.

In article results of own researches of prevalence, clinical dynamics of the neurotic frustration connected to stress at children are resulted. Cited the data on the developed and introduced complex of correction of neurotic frustration at children and an estimation of its efficiency.

Key words: children, the neurotic frustration connected to stress, epidemiology, clinic, correction, efficiency.

УДК 616.14-007.64-084:579.835.12]-08

ЕРАДИКАЦІЯ *HELICOBACTER PYLORI* ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ РЕЦИДИВІВ КРОВОТЕЧІЗ ВАРИКОЗНО РОЗШІРЕНИХ ВЕН СТРАВОХОДУ ТА ШЛУНКА

Сірчак Є.С., Москаль О.М., Варга Л.Л., Русин В.І., Архій Е.Й.

Ужгородський національний університет, кафедра пропедевтики внутрішніх хвороб; кафедра госпітальної хірургії, м. Ужгород

Ключові слова: *Helicobacter pylori*, ерадикація *Helicobacter pylori*, кровотечі з варикозно розширеніх вен стравоходу та шлунку.

Вступ. Портальна гіпертензія (ПГ) – один із ведучих синдромів, цирозу печінки (ЦП). Важкість основних клінічних проявів ПГ, як правило, визначає прогноз і тактику лікування хворого ЦП. Серед ускладнень ПГ найбільш небезпечними є кровотечі із верхніх відділів шлунково-кишкової трубки, головним джерелом якого є варикозно розширені вени (ВРВ) стравоходу та шлунку.

При діагностиці цирозу печінки ВРВ стравоходу спостерігаються у 30% хворих на стадії компенсації і у 60% – на стадії декомпенсації. Приближно у 1/3 па-

цієнтів з ПГ виникають стравохідно-шлункові кровотечі, летальність при яких складає 40-50%. Ще більш пессимістичним є прогноз у пацієнтів, що перенесли кровотечі в минулому. Частота рецидивів геморагій складає 50-90%. Кровотечі – це причина смерті більше ніж у 50% хворих на ЦП [2, 6].

В дослідженнях останніх років серед ведучих факторів ризику розвитку кровотечі із верхніх відділів шлунково-кишкового тракту вказується також на існування *Helicobacter pylori*.

На сьогодні це тільки поодинокі повідомлення про можливий взаємозв'язок персистування *H. pylori* у хворих на ЦП та виникнення таких загрозливих для життя ускладнень, як кровотечі із ВРВС та шлунку. Зокрема, за даними A.Ponzetto i співавторів та M.Vergara i співавторів інфікованість *Helicobacter pylori* хворих на ЦП складає від 89 до 94% [7,8]. В роботах Багажева Л.Г. та співавторів ця цифра складає 66,7% [1].

Висока ступінь бактеріального заселення слизової оболонки гастродуоденальної зони виявляється у 54-74% пацієнтів виразковою хворобою, протікання якої ускладнюється розвитком кровотеч, і у 50-80% – перфорацій. В той же час ризик розвитку цих ускладнень може бути суттєво зниженим або навіть зведенім до мінімуму, близького нулю після успішної ерадикації *H. pylori*, завдяки використанню багатокомпонентних схем антигелікобактерної терапії [5].

Економічна і клінічна доцільність проведення ерадикації *H. pylori* при лікуванні захворювань, асоційованих із цією інфекцією, не викликає сумніву. В роботах вітчизняних і закордонних авторів доказано, що успішна ерадикація *H. pylori* призводить до значного зниження частоти рецидивування і виникнення ускладнень гелікобактер-асоційованих захворювань [3].

Традиційно для первинної ерадикації *H. pylori* застосовують комбінації двох або трьох антибактеріальних препаратів і базисного препарату, який частіше представлений інгібіторами протонової помпи або сполуками вісмуту.

Виконувана нами наукова робота по інфікуванню та ерадикації *H. pylori* при ЦП є фрагментом держбюджетної теми “Розвантажувально-дієтичне харчування та інші нетрадиційні методи у лікуванні гіпертензивних станів в клініці внутрішніх хвороб (зокрема порталної гіпертензії, енцефалопатії, нейроциркуляторної дистонії) з розробкою альтернативних схем їх профілактики і лікування” № державної реєстрації ДР - 0103 У001704.

Мета роботи. Вивчити ефективність проведеної ерадикаційної терапії при інфікуванні *H. pylori* у хворих ЦП для профілактики у них кровотеч із ВРВ стравоходу та шлунку.

Матеріали та методи. Обстежено 27 хворих ЦП, які лікувалися в хірургічному відділенні №1 ОКЛ м.Ужгород за 2003 – 2004 pp.

Діагноз ЦП виставлявся з урахуванням скарг, ана мnestичних, лабораторних (біохімічний аналіз крові визначення маркерів вірусів гепатиту В і С) та інструментальних (ультразвукового дослідження органів черевної порожнини, фіброезофагогастроуденоскопії (ФЕГДС), радіоізотопних та ангіографічних) методів дослідження.

Для діагностики інфікування *H. pylori* нами у всіх хворих ЦП визначалася наявність сумарних антитіл (Ig M, Ig A, Ig G) до *H. pylori* у сироватці крові за допомогою набору Т.систем фірми “Вектор-Бест” (Росія), а також ми проводили дихальний тест за допомогою 13С-міченого сечовини фірми IZINTA (Угорщина). Результати імунологічного методу оцінювали по титрам сумарних антитіл до антигенів *H. pylori*. При титрі менше 1 : 10 – результат оцінювався як негативний, титр 1 : 10 – результат сумнівний, титр 1 : 20 – результат слабопозитивний, титр 1 : 40 – результат позитивний, титр від 1 : 80 до 1 : 320 – результат вираженопозитивний. 13С- дихальний тест виконували на приладі недисперсної червоної спектроскопії (IRIS, Німеччина). Про наявність *H. pylori*-інфекції свідчив показник DOB – понад 5%, при показниках 3,5 – 5 % – позитивний результат сумнівний, нижче 3,5 % – *H. pylori* – інфекція відсутня.

Результати досліджень та їх обговорення. Із 27 хворих ЦП інфікування *H. pylori* було діагностовано у 24 пацієнтів (89%) обома методами, а саме, при проведенні імунологічного методу дослідження, титр сумарних антитіл у *H. pylori* – позитивних хворих був вище 1 : 20 (в середньому 1 : 40 – 1 : 80), а результат 13С- дихального тесту складав в середньому 10-15 %. В подальшому в групу обстеження було включено саме 24 *H. pylori* – позитивних хворих ЦП.

Пацієнтів розподілили на дві групи, по 12 у кожній. 1 групу складали хворі, яким проводилась ерадикаційна терапія *H. pylori*, 2 групу складали хворі, які відмовилися від такого лікування. В 1-й групі чоловіків було 7 (58%), віком $44,86 \pm 3,86$, жінок 5 (42%), віком $47,6 \pm 6,19$, в 2-й групі чоловіків було 8 (67%), віком $45,75 \pm 3,96$, жінок 4 (33%), віком $42,75 \pm 5,8$.

Серед обстеженого контингенту переважали хворі, у яких ЦП розвився на фоні хронічного алкоголізму: в 1-й групі – 8 (67%) хворих, в 2-й групі – 7 (58%) хворих.

Враховувався також ступінь важкості процесу по Chald-Pugh, що представлено у табл. I.

Таблиця I

Розподіл хворих на ЦП за ступенем важкості по Chald-Pugh

	Клас А стадія компенсації	Клас В стадія субкомпенсації
1 група	6 (50%)	6 (50%)
2 група	5 (42%)	7 (58%)

Всім хворим проведена ФЕГДС, яка дала змогу виявити ВРВ стравоходу різного ступеня. Розподіл хворих залежно від ступеня розширення вен стравоходу представлений в табл.2. [4].

Таблиця 2

Класифікація величини ВРВ стравоходу за А.Г.Шерцінгера

ВРВС	I ступінь (розширення вен до 3 мм)	II ступінь (розширення вен від 3 до 5 мм)	III ступінь (розширення вен понад 5 мм)
1 група	1 (8%)	6 (50%)	5 (42%)
2 група	2 (17%)	6 (50%)	4 (33%)

Ендоскопічно у хворих виявлено і ознаки порталової гастропатії: гастроезофагальний рефлюкс спостерігався у 100% хворих обох груп, який супроводжувався проявами вираженого гастриту та езофагіту у 12 (100%) хворих 1-ї групи і 11 (92%) хворих 2-ї групи; дуоденогастральний рефлюкс був наявний у 9 (75%) хворих 1-ї групи і 8 (67%) хворих 2-ї групи; дуоденіт – у 10 (83%) хворих обох груп; виразка дванадцятипалої кишки – у 5 (42%) хворих 1-ї групи і 4 (33%) хворих 2-ї групи.

Ендоскопічні ознаки порталової гастропатії клінічно проявлялися такими суб'єктивними симптомами, як відрижка, печія, нудота, дискомфорт та важкість в епігастрії.

З анамнезу відомо, що в 1-й групі кровотечі з ВРВ стравоходу та шлунку спостерігались у 9 (75%) хворих, зокрема у 5 з них це були повторні кровотечі. У 2-ї групі кровотечі з ВРВ стравоходу та шлунку спостерігались у 8 (67%) хворих, з них повторні кровотечі теж у 5 хворих.

Хворим 1-ї групи крім лікування ЦП традиційним методом, призначали ерадикаційну терапію *H. pylori*, за потрійною схемою, а саме: омепразол 20 мг 2 рази на добу, кларитроміцин 500 мг 2 рази на добу, амоксицилін 1000 мг 2 рази на добу на протязі 7 днів. Лікування омепразолом продовжували ще на протязі 3-х тижнів по 20 мг 1 раз на добу. Крім того, для попередження розвитку дисбактеріозу кишковника хворим 1-

ї групи в комплекс лікування призначали лінекс по 2,0г 3 рази на добу, після проведеної антибактеріальної терапії.

Виражених побічних ефектів, завдяки яким треба було б відмовитись від подальшої ерадикаційної терапії у жодного хворого не спостерігалось (у одного хворого на 2-й день з'явилася нудота, яка зникла самостійно, а у двох хворих спостерігалась короткочасна транзиторна діарея). Ці скарги не служили причиною для припинення подальшого лікування.

Ефективність ерадикаційної терапії оцінювали через 4 тижні після її закінчення за допомогою 13С дихального тесту. Успішна ерадикація спостерігалась у 11 (92%) хворих, ДОВ величина яких була нижче 3,5 %. У 1 (8%) хворого проведена терапія не привела до ерадикації *H. pylori*. З анамнезу відомо, що цей хворий 2 місяці тому переніс пневмонію і в комплексі лікування отримав амоксицилін, що очевидно привело до зниження чутливості *H. pylori* до цього антибіотику. Після зміни антибіотика спостерігалось повна ерадикація *H. pylori*.

Наши спостереження показували, що у 1-ї групі хворих, після ерадикації *H. pylori*, кровотечі з ВРВ стравоходу та шлунку за термін нагляду спостерігались у 2 (27%) хворих, тоді як в 2-й групі, де не проводилась ерадикація *H. pylori*, за цей же термін кровотечі з ВРВ стравоходу та шлунку виявили у 5 (42%) хворих.

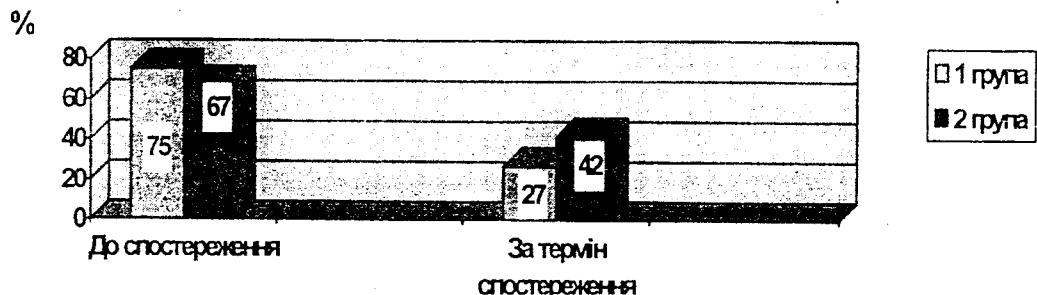

Рис. 1. Частота виникнення кровотеч з ВРВ стравоходу та шлунку у хворих на ЦП

Як видно на рис.1., таке загрозливе для життя ускладнення, як кровотеча із ВРВ стравоходу та шлунку у 1-ї групі хворих, де проводилася успішна ерадикаційна терапія *H. pylori*, за термін спостереження зустрічалось майже у 2 рази рідше, ніж у хворих 2-ї групи, де антигелікобактерна терапія не призначалась.

Висновки. Ерадикація *H. pylori* знижує ризик розвитку кровотеч з ВРВ стравоходу та шлунку у хворих на ЦП.

Потрійна ерадикаційна терапія з використанням омепразолу, кларитроміцину та амоксициліну є достатньо ефективною схемою для лікування хворих на ЦП.

ЛІТЕРАТУРА

1. Багажев Л.Г., Акинов А.Х., Девятов А.В., Чулиев А.Т. Значение *Helicobacter pylori* в возникновении геморрагических осложнений портальной гипертензии у больных с циррозом печени // Клінічна хірургія. – 2003. – № 4-5. – С. 103.
2. Борисов А.Е., Каменко В.А., Васюкова Е.Л., Распереза Д.В. Эндоскопическая склеротерапия и лигирование врикозно-разширенных вен пищевода и кардии // Хірургія. – 2002. – №8. – С. 36-38.
3. Маев И.В., Курило А.Е., Вьючнова Е.С., Щекина М.И. Эзомепразол в лечении язвенной болезни двенадцатиперстной кишки при различных режимах антихеликобактерной терапии // Терапевтический архив. – 2003. – №2. – С. 23-26.
4. Русин В.І., Переста Ю.Ю., Русин А.В. Хірургічне лікування порталової гіпертензії: (Атлас): Навч. посіб. / М-во освіти і науки України. – Ужгород. нац. ун-т; мед. ф-т. – Ужгород, 2003. – С. 11.
5. Ткачев А.В., Пасечников В.Д., Чернов В.Н., Шавкута Г.В., Дударева Л.А., Девликамов Р.Х. Оценка отдаленных результатов эрадикационной терапии и качества жизни у больных язвенной болезнью, осложненной кровотечением или перфорацией // Российский журнал гастроентерологии, гепатологии и колопроктологии. – 2002. – №6. – С. 44-53.
6. Эндрю Брюроуз Портальная гипертензия // Российский журнал гастроентерологии, гепатологии и колопроктологии. – 2001. – №4. – С. 74-75.
7. Antonio Ponzetto et al Helicobacter pylori Seroprevalence in Cirrhotic Patients With Hepatitis B Virus Infectio // The Journal of the American medical Association. – 2000. – №2. – P. 542.
8. Vergara M., Calvet X., Roque M. Helicobacter pylori is a risk factor for peptic ulcer disease in cirrhotic patients // Europe Journal Gastroenterologi-Hepatologi. – 2002. – №7 – P. 17-22.

SUMMARY

ERADICATIONS OF HELICOBACTER PYLORI FOR PROFILACTIC OF RETUTNE BLEEDING FROM ESOPHAGEAL AND GASTRIC VARICOSE VEINS DELATATION

Sirchak E.S., Moskal O.M., Varga L.L., Rusin V.I., Arhij E.J.

The influence of eradication therapy in *H. pylori* positive patients with hepatic cirrhosis on development of return bleeding from esophageal and gastric varicose veins delatation was studied. It was proved that in group of patients where the eradication therapy was successful the frequency of return bleeding from esophageal and gastric varicose veins delatation was on ½ lower than in group of patients where the eradication therapy was not prescribed.

Key words: *Helicobacter pylori*, eradication of *Helicobacter pylori*, bleeding from esophageal and gastric varicose veins delatation.

УДК: 616-002.77-097

АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ІМУННОГО СТАТУСУ У ХВОРИХ НА РЕВМАТИЧНІ ІМУНОКОМПЛЕКСНІ ЗАХВОРЮВАННЯ

Сміян С.І., Зарудна О.І.

Тернопільська державна медична академія ім. І.Я. Горбачевського, кафедра шпитальної терапії №2, м. Тернопіль

Ключові слова: ревматоїдний артрит, системний червоний вовчак, системна склеродермія, імуностимуліруючі агенти.

Вступ. Етіологія ревматичних імунокомплексних захворювань на сьогодні вивчена недостатньо і є багатокомпонентною проблемою, основу якої складає взаємодія факторів навколошнього середовища з генетично зумовленою склонністю до захворювання [2, 3, 7, 9]. Впровадження в повсякденний побут та промислове виробництво нових технологій, великої кількості хімічних та біологічних агентів на тлі недосконалості реактивності організму сприяють розвитку хвороби. Провокуючими факторами для системної склеродермії (ССД) є довготривалий контакт з кремнієвим пилом, робота на текстильних підприємствах, контакт з хімічними речовинами (вінілхлорид), застосування силіконових протезів, оливкового масла, парафіну, довготривале охолодження, вібрація, хронічні інфекційні осередки. Відома сприяюча роль інсоляції, ультрафіолетового опромінення, професійних шкідливостей, а також алергічних реакцій на косметичні засоби, вагітності, пологів, абортів у виникненні системного червоного вовчака (СЧВ). Пусковими факторами для ревматоїдного артриту (РА) є переохолодження, хро-

нічна інфекційна патологія, психічні травми тощо [5, 6, 8].

Імунна система-надзвичайно динамічна і високо-реактивна захисна система організму, і саме вона є тією основною ланкою, через яку реалізуються негативні впливи зовнішнього і внутрішнього середовища у хворих на ревматичні імунокомплексні захворювання [3, 4, 5].

В основі патогенезу ревматичних імунокомплексних захворювань лежать генетично детерміновані аутоімунні процеси, виникненню яких сприяє дефіцит Т-супресорної функції лімфоцитів. При цьому різні органи і тканини організму стають мішенями імунної агресії. Таким чином, при деяких ревматичних захворюваннях, а саме РА, СЧВ, ССД, спостерігається ряд перехресних імунологічних синдромів, що є підтвердженням спільноті їх патогенезу [1, 2, 5, 9].

Мета роботи. Вивчити показники імунного статусу хворих на імунокомплексні ревматичні захворювання, а саме РА, СЧВ, ССД.